

de nærmere regler med hensyn til gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved nærværende lovforslag er den ved lov nr. 147 af 31. marts 1950 indførte børnetilskudsordning, som også har været gældende for skatteårene 1951-52 til og med 1956-57, foreslået opretholdt for skatteåret 1957-58. Forslaget svarer i sin struktur ganske til den gældende ordning, og reglerne er med nedennævnte modifikationer uændrede.

Efter de hidtil gældende regler har størrelsen af den tilskudsberettigedes skattepligtige indkomst været afgørende for, om og med hvilket beløb børnetilskud skulle ydes. I nærværende forslags §§ 1 og 2 har man foreslået, at afgørende i nævnte henseende ikke skal være den skattepligtige indkomst, men den indkomst, skalaindkomsten, hvoraf indkomstskatten til staten beregnes, d. v. s. den skattepligtige indkomst med fradrag af børnefradrag, hustrufradrag og fradrag for merindkomst i henhold til lov nr. 181 af 23. juni 1956. Skala-indkomsten må i og for sig anses for et rigtigere udtryk for skatteevnen, som det synes naturligt at lægge vægt på ved afgørelsen af, om der sker ydes børnetilskud, og hvor stort børnetilskuddet skal være. Ved at lade skalaindkomsten være afgørende tages altså de nævnte fradrag i betragtning, hvilket f. eks. indebærer, at de enkelte børnetilskud bliver større for tilskudsberettigede med flere børn, ligesom der som nævnt også tages hensyn til hustrufradrag og merindkomstfradrag. Anvendelsen af skalaindkomsten som grundlag for beregningen af børnetilskud vil ikke vanskeliggøre beregningen. Hertil kommer, at man ved at tage skalaindkomsten som grundlag for børnetilskuddet undgår det mindre heldige forhold, som kan fremkomme derved, at en skatteyder, der i henhold til reglen i § 17, stk. 1, i ligningsloven for 1957-58 (lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956) har begæret sambeskatning med 16- og 17-årige børn, får mindre eller slet intet børnetilskud, fordi barnets indtægt kan bevirke, at den skattepligtige indkomst stiger, således at børnetilskuddet enten nedsættes for alle de børn, han skal have tilskud for, eller helt bortfalder. Den foreslåede skala i forslagens § 2, stk. 1 er udarbejdet således, at det samlede udgiftsbeløb bliver i det væsentlige uforandret.

§ 10.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Forslaget i § 2, stk. 2, om en forhøjelse af børnetilskuddet for kvindelige forsørgere står i forbindelse med, at der ikke for det kommende finansår — således som det har været tilfældet i tidligere år — af socialministeren agtes gennemført en lovgivning om særlige ydelser til rentemodtagere m. fl.

De i de pågældende love — senest lov nr. 46 af 5. marts 1956 og lov nr. 278 af 31. oktober 1956 — omhandlede særlige ydelser er også udbetalt til enlige mødre, der opfylder betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til forsørgslovens kapitler XV og XVI. Efter at de hidtidige særlige ydelser ved ændringen af folkeforsikringsloven fra 1. april 1957 bliver indregnet i folke- og invalidepensionens grundbeløb, er spørgsmålet om særlige ydelser til folke- og invalidepensionister imidlertid bortfaldet, og da man ikke har anset det for praktisk at opretholde en særlig lovgivning om sådanne ydelser alene for de enlige mødre, er der mellem finansministeren og socialministeren truffet aftale om at foreslå, at der for kvindelige forsørgere sker en forhøjelse af det almindelige børnetilskud.

I de senere år er — idet man ser bort fra de specielle brændselstilskud — de særlige ydelser udbetalt med 2×40 kr. og med 100 kr., i alt 180 kr. I modsætning til selve børnetilskuddet, som beregnes efter antallet af børn, er de særlige ydelser kun udbetalt med 180 kr., selv om der er flere børn.

Af praktiske grunde har man imidlertid anset det for påkrævet, at den omhandlede forhøjelse af børnetilskuddet til kvindelige forsørgere ydes efter samme principper som det egentlige børnetilskud, d. v. s. således at det forhøjede tilskud ydes efter antallet af børn. Endvidere foreslå det, at forhøjelsen — ligesom det egentlige børnetilskud — skal aftrappes efter indtægtens størrelse, og at den skal ydes til kvindelige forsørgere inden for alle de i lovforslaget angivne indtægtsgupper.

Udgiften ved den pågældende forhøjelse kan skønsmæssigt anslås til 8 mill. kr., der — ligesom det har været tilfældet med de særlige ydelser — foreslås fuldt ud at skulle bæres af statskassen.